

ΔΙΑΤΙ;

Δύο εκατομμύρια πολιτῶν δύνανται νομίζομεν νὰ ἐρωτήσωσι δύο ἀνθρώπους, ἀδιάφορον ἂν ὁ εἰς λέγεται Βασιλεὺς καὶ ὁ ἄλλος πρωθυπουργός, ἢ καλλίτερον, ἀκριβῶς διότι ὁ εἰς φέρει στέμμα ὑπὸ μάλης καὶ ὁ ἄλλος χαρτοφυλάκιον, διατὶ σπεύδουν νὰ διαλύσωσι τὴν Βουλὴν. Τὴν φοβοῦνται; Ἄρα εἶναι ἐνοχοὶ τὴν περιφρονοῦσι; ἀλλὰ πῶς θὰ σταθῶσι τότε, ἀφοῦ δύνανται εἶναι ἡ Βουλὴ; Χωρὶς Βουλῆς δὲν ἀναγνωρίζω Βασιλέα, ὅπως χωρὶς Θεοῦ δὲν ἀναγνωρίζω Ἐκκλησίαν. Καὶ ὁ Θεὸς τῆς Βασιλείας εἶναι ἡ Βουλὴ.

Τί θὰ εἴπῃ—καὶ ἂν μέχρι τῆς ἐκδόσεως τοῦ φύλλου ἡμῶν τὸ ἔγκλημα ἔχει συντελεσθῇ—τί εἶπεν ὁ κ. πρωθυπουργός εἰς τὸν Βασιλέα πρὶν ἀποσπᾶσθαι ἀπὸ τῶν χειρῶν τοῦ τὴν ὑπογραφὴν τῆς διαλύσεως; Τί λέγει ὁ βιαστής εἰς τὴν κόρην πρὶν ἐκβιάσῃ τὸν κάλυκά της νὰ γίνῃ ῥόδον, τὸ ὅποιον νὰ μαράνῃ ἔπειτα ἡ πρώτη ἡλιακὴ ἀκτίς! Ἄλλ' εἶναι κόρη ὁ Βασιλεὺς; Τί δύναται νὰ εἴπῃ ὡς πρωθυπουργός, αὐτὸ ἐξετάζομεν. Διότι τί δύναται νὰ εἴπῃ ὡς Κουμουνδούρος, αὐτὸ δὲν καταδεχόμεθα νὰ τὸ ἐρευνήσωμεν· τὸ τοιοῦτο τὸ πολὺ πολὺ δύναται ν' ἀπασχολήσῃ τὰς διαφόρους Εἰσαγγελικὰς ἀρχὰς τοῦ Κράτους. Ἐνδέχεται ἡ Δ. Μ. νὰ ἔχῃ σχέσεις μετὰ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ καὶ ὡς ἀπλοῦς Κουμουνδούρος, τοῦ ὁποῦ ἡμεῖς ἀποκρούομεν καὶ τὴν Καλημέραν, ἐνῶ ὡς προέδρου τῆς Κυβερνήσεώς μας εὐλαβοῦμεθα καὶ τὸ νεῦμα. Ὁ Βασιλεὺς ὅμως ἔχει σχέσεις καὶ μετὰ τὸν σκύλον τοῦ ἀκόμα, ἀλλ' ἡ μετὰ τοῦ εὐγενεοῦς αὐτοῦ ζώου συγκοινωνία εἶναι ἐκτὸς τοῦ Συντάγματος καὶ ἡμεῖς ὅταν ἐνασχολούμεθα μετὰ τὸ Στέμμα ἐπὶ συνταγματικῶν μόνον βάσεων ἐρείδόμεθα.

Ὡς Κουμουνδούρος ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ἡδύνατο ἄπειρα νὰ εἴπῃ πρὸς τὸν Βασιλέα, ἕως οὗ τὸν πείσῃ νὰ ὑπογράψῃ τὴν Διάλυσιν· ἡδύνατο νὰ κλαύσῃ, νὰ ἰσχυρευθῇ, νὰ κυβιστήσῃ, νὰ κάμῃ τούμπαις, νὰ ξεβρίζωσιν τὴν κόμην του, νὰ τοῦ παρουσιάσῃ τρίχας ἐκ τοῦ μύστακος του, νὰ ἐπιδείξῃ τὰ θυλάκιά του κενά, νὰ τῷ ὑπανθυμίσῃ ὅτι εἶναι πτωχὸς οἰκογενειάρχης, νὰ πῇ ἄμάν, νὰ γλύψῃ τοὺς τέσσαρας πόδας τοῦ Βασιλικοῦ θρόνου· ἀλλὰ διὰ νὰ τὰ πῇ καὶ νὰ τὰ κάμῃ αὐτὰ μετ' ἀποτελέσματος, ὁ πονηρὸς Μεσσηνίος ἔπρεπε νὰ εἶναι βέβαιος ὅτι ἀπευθύνεται οὐχὶ πρὸς τὸν Βασιλέα μας καὶ Βασιλέα του, ἀλλὰ πρὸς τὸν Γεώργιον Χριστιανόν, χωρὶς Α' καὶ χωρὶς Β'. Καὶ τότε ἡδύνατο, ἐὰν ἤθελε, νὰ ὑπανθυμίσῃ καὶ τὴν 31ην Μαρτίου καὶ τὸ ἄρθρον τῆς Πῶλ Μῶλ καὶ ὅλην τὴν μετὰ τὴν οἰκουμενικὴν πολιτείαν καὶ τὰ ταξίδια καὶ τὰ ἀφαιμάξεις τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου καὶ τὴν φοβερὰν τακτικὴν ἥτις, μετὰ τὴν ἀπὸ τῆς Οἰκουμενικῆς παραίτησιν τοῦ ἀοιδίμου Δεληγεώργη ὠδήγησε τὸ ἔθνος διὰ μοιραίου ἐμπορικοῦ Συμβολαίου, αἱματηροτέρου καὶ τοῦ Συμβολαίου τοῦ Ἑβραίου Σάβλων μετὰ τὸν Ἑμπορὸν τῆς Ἑνετίας—Ἑμπορὸς τῆς Ἑνετίας ἦτο ἡ Ἑλλάς, εἰμεθα ἡμεῖς—ὠδήγησε τὸ ἔθνος ἀπὸ ἐξευτελισμοῦ εἰς ἐξευτελισμόν, ἀπὸ δανείου εἰς δάνειον, ἀπὸ αἰσχους εἰς αἰσχός, ἀπὸ σφάλματος εἰς σφάλμα, ἕως οὗ μίαν ἡμέραν μαῦρον σύννεφον φοβερὸν, ἔχον σχῆμα Δικεφάλου ἀετοῦ, κατεπλάκωσε τὸν ἄττικόν ὀρίζοντα, δεικνύον διὰ τοῦ ῥάμφους του ὅτι καὶ μετὰ θανικὴν κατάκτησιν ὑπάρχει καὶ αὐστριακὴ.

Ἄλλ'—ἐπιμένομεν—διότι ἀδιαφοροῦμεν διὰ τὰ ἀτομικά, τὰ προσωπικά καὶ τὰ οἰκογενειακά—ὡς ἀδιαφοροῦμεν

διὰ τὰ ἰδιαίτερα τοῦ πρώτου πενιχροῦ ὑπογείου ὅπου συνωστίζεται ἡ πρώτη τυχούσα ἀγνώστος οἰκογένεια—τί ἡδυνήθητε νὰ εἴπητε ὁ συνταγματικὸς πρόεδρος τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὸν Συνταγματικὸν Βασιλέα τῶν Ἑλλήνων ἵνα ἀποσπᾶσθαι τὴν ὑπογραφὴν Του περὶ διαλύσεως, ἵνα ἀκμαίᾳ διατελοῦντι πνευματικῇ καὶ σωματικῇ καταστάσει; Πῶς ἡδυνήθητε πρωθυπουργέ τῆς Μεσσηνίας, νὰ ἐξαπατήσῃτε τὸν βασιλέα καὶ νὰ τὸν ὠθήσῃτε σεῖς ὁ ὑπεύθυνος αὐτὸν τὸν ἀνεύθυνον εἰς πρᾶξιν ἀγρίαν, ἥτις ἀπειλεῖ νὰ διανοίξῃ ἐσωτερικὴν ἀβυσσον, ἐν' ἣ ὁ ἀπολυθῶν αἰμοχαρὴ στοιχεῖα καὶ θὰ συγκροτήσῃσι πάλιν διὰ νὰ ἰδῶσιν ἂν ἡ Ἑλλάς εἶναι εἰς θρόνος καὶ ἂν ὁ θρόνος εἶναι Ἑλλάς;

Τί τοῦ εἶπατε λοιπόν; Ὅτι δὲν ἔχετε πλειοψηφίαν; Καὶ ποῦ τὸ γνωρίζετε, Βουλῆς μὴ ὑπαρχούσης; Καὶ τί μέλει τῷ Βασιλεῖ, ἐὰν σεῖς ἔχητε ἢ δὲν ἔχητε πλειοψηφίαν; Ἐὰν δὲν ἔχητε, τοῦτο σημαίνει ὅτι ἐπολιτεύθητε κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἀπουσίας τῆς Βουλῆς ὁλεθρῶς τῷ τόπῳ καὶ διὰ τοῦτο ἔχασατε τὴν ἐμπιστοσύνην τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ τόπου. Καὶ πῶς δὲν θὰ αἰσχύνησθε νὰ ζητήσῃτε παρὰ τοῦ ἡγεμόνος παράτασιν τοῦ κυβερνητικοῦ σας βίου, διότι ἀπεδείχθητε τοῦ τόπου ὁλετῆρ;

Τί θὰ εἴπητε ἄλλο, κύριε πρωθυπουργέ; Ὅτι ἡ Βουλὴ δύναται νὰ ἀποδοκιμάσῃ τὴν πολιτικὴν σας ἤν ἀπὸ τῆς 31ης Μαρτίου διεχειρίσθητε; Καὶ τί ἔχει νὰ κάμῃ ἡ πολιτικὴ σας, ἀξιόλογε κύριε πρόεδρε, μετὰ τὸν Βασιλέα; Δὲν εἴθε ὑπεύθυνος Σύμβουλος τοῦ Στέμματος; Εἰ καλὰ ἐπράξατε, ἄξιος ὁ μισθός σας· ἀλλ' εἰ δεινὰ ἐπράξατε, ἡ προσυπογραφή σας εἰς τὸ ἔγγραφον τῆς 31ης Μαρτίου, καὶ εἰς ὅλας τὰς μετέπειτα ἀσχημίας δὲν ἀφίνει, λέγει τὸ Σύνταγμα, τὸν Βασιλέα λευκὸν ὡς τράχηλον κύκνου; Ἡ ἡ πολιτικὴ σας εἶναι καὶ πολιτικὴ τοῦ Βασιλέως; Ἐπομένως ἡ ἀποδοκιμασία τῆς Βουλῆς λούουσα ὑμᾶς ἐκ κορυφῆς μέχρι πτέρνας θὰ χρωματισθῇ ἐν ἀντανάκλασει καὶ ὑπὸ τῶν πολυτίμων λίθων τοῦ Στέμματος; Αὐτὰ ὅμως δὲν τὰ πιστεύετε συνταγματικά. Καὶ πολλάκις κηρύξαντες τὸν ὑπεύθυνον Σύμβουλον προδότην ἀνωμολογήσατε τὸν Ἀνεύθυνον σωτήρα.

Τί ἄλλο λοιπόν θὰ ψιθυρίσῃτε εἰς τὸ οὖς τοῦ Βασιλέως, κύριε Ὅρι; Ὅτι ἡ τιμὴ τοῦ Στέμματος, ὅτι τὸ μέλλον τοῦ θρόνου, ἀπαιτοῦσι νὰ καθαγιασθῇ ἡ πολιτικὴ τῆς 31ης Μαρτίου; Καὶ τί γίνεται ἡ τιμὴ αὐτῇ, τί γίνεται τὸ μέλλον αὐτὸ, ὅταν ἡ ἐθνικὴ συνείδησις ἔχει ἤδη κατηραμένην πρὸ πολλοῦ τὴν πολιτικὴν ἐκείνην, ἐνταφιασμένην εἰς τὸ ὄνειδος καὶ τὸ ἐθνικὸν στίγμα καὶ πτύσμα; Ἀκριβῶς, χάριν τοῦ θρόνου καὶ χάριν τοῦ Στέμματος, δὲν νομίζετε, φιλοβασιλικώτατε ἄνερ, ὅτι πρέπει νὰ προσφέρετε μόνον τὴν ἰδικὴν σας παρειάν ἵνα δεχθῇ τὰ προσφιλῆ εἰς αὐτὴν καταπότια τῆς ἐθνικῆς χολῆς, ἀντὶ νὰ ζητήσῃτε νὰ μοιρασθῇτε αὐτὰ μετὰ τοῦ Στέμματος;

Διατὶ λοιπόν θὰ σοὶ δώσῃ τὴν διάλυσιν ὁ Βασιλεὺς; Διὰ νὰ ῥίψῃ τὸ ἔθνος εἰς πάλιν, ἀφ' ἧς δὲν γνωρίζεις ἀκόμη τίς θὰ ἐγερθῇ σῶος καὶ τίς θὰ καταπέσῃ, ποῖοι θεομοὶ θὰ κυλισθοῦν εἰς τὸ αἶμα καὶ ποῖοι θὰ ἀνακύψωσι νέοι; Διὰ νὰ μᾶς ῥίψῃ καὶ πάλιν εἰς τὴν ἀγονὴν ἐσωτερικὴν διαμάχην, ἀφ' ἧς ἐπὶ εἰκοσαετίαν ἤδη, ἐξήλθομεν στεφανωμένοι τριπλῇ χρεωκοπίᾳ, οἰκονομικῇ, πολιτικῇ, στρατιωτικῇ, πρόσθετος ἀκόμη καὶ πνευματικῇ; Διὰ νὰ διακοσμηθῇ ἔξω ὅτι ἐσμέν λαὸς ἀνάξιος αὐτοδιοικήσεως, ὅτι χεῖρονες τῶν Σέρβων, χεῖρονες καὶ τῶν Βουλγάρων, χεῖρονες καὶ τῶν Ρωμούνων ἀκόμη, μόλις δυνάμεθα νὰ κρατηθῶμεν ἐπὶ τῶν ποδῶν μας οἱ μέθυσοι μεταξὺ τῶν ἀνατολικῶν ἐθνῶν, οἱ διαφθαρμένοι μεταξὺ ὅλων τῶν ἀδελφῶν

μας, οί φυσιολογικῶς ἡλίθιοι καὶ δι' αὐτὸ ἀξιοὶ νὰ τεθῶμεν ὑπὸ κηδεμονίαν, οἱ Νέγρηδες τῆς Ἀνατολῆς ;
Δι' αὐτὰ καὶ δι' αὐτὰ θὰ σοὶ δώσῃ τὴν διάλυσιν ὁ Βασιλεὺς ; Τὴν περιμένομεν.

Καλιθέαν.

ΦΡΟΥ—ΦΡΟΥ

Τὸ ἄρθρον τῆς Ὁρας δι' οὗ ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἀνήγγειλε πανηγυρικώτατα ὅτι ἐὰν διαλυθῇ ἡ Βουλὴ εἰς τὴν μέλλουσαν νὰ συνέλθῃ νέαν, ἕνεκα τοῦ καθαρῶς ἀντιπροσωπευτικοῦ χαρακτῆρος τῶν ἐκ τῶν Νέων Ἐπαρχιῶν ἐκλεχθσομένων, θὰ δοθῇ χαρακτήρ **Συντακτικῆς Συνελεύσεως** ἥρχιζε καὶ ἐτελείωνε διὰ τοῦ ῥητοῦ :

Μωραίνει κύριος ὃν βούλεται ἀπολέσαι.

Καὶ τὰς δύο φορές τὸ γραφικὸν ἐδημοσιεύθη ἐσφαλμένως. Ἀντὶ τῆς Ὁρας δημοσιεύομεν ἡμεῖς τὸ παρόραμα :

Μωραίνει κύριος **Ὅν** βούλεται ἀπολέσαι.

Βλακώδης παρατήρησις. Τὸ ὀμικρὸν κεφαλαῖον, διότι ὑπεννοεῖται κύριον ὄνομα, καὶ τὰ κύρια ὀνόματα κατὰ τὴν Γραμματικὴν γράφονται μὲ κεφαλαῖα.

Ὁ κ. Τρικούπης κατηγορεῖται ἐπὶ συνενοχῇ εἰς τὰ Βελενδζικὰ ὑπὸ τοῦ Κωσταγγελλῆ καὶ τοῦ Σιδιτανίδου ! Ἐπρεπεν οἱ ὑπουργικοὶ νὰ προσφέρουν καὶ τὴν ἐκδούλευσιν αὐτὴν εἰς τὴν πανθομολογουμένην τιμιότητα τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ἀντιπολιτεύσεως.

Ἐὰν ἡ ζητηθεῖσα ὑπὸ τοῦ Κουμουνδούρου διάλυσιν παραχωρηθῇ ὑπὸ τοῦ Βασιλέως, ὡς παραχωροῦνται τὰ μεταλλεῖα, αἱ ἀλυσκαὶ, αἱ ἀδειαὶ πρὸς σύστασιν ζυθοπωλείων μὲ γυναῖκας κλπ. τὸ εὐαγγελικόν : Ζητεῖτε καὶ δοθήσεται ὑμῖν· δύναται νὰ παρωδηθῇ ὑπὸ τοῦ δίδοντος εἰς τό : Ζητεῖτε καὶ αἰδῶ θύσεται Ἡμῖν.

Εἰς Προσοχὴν :

Ἡ τελευταία Κλειὼ ζητεῖ τὴν κατάργησιν τοῦ Συντάγματος !

Ὁ προσφιλεὶς Petit Duc ἀντέγραψε χάριν τοῦ Μὴ Χάρισαι τὸ ἐξῆς ἐπιτύμβιον ἐκ τοῦ Νεκροταφείου Κωνσταντινουπόλεως. Εἶναι φοβερὸς τρόπος ἐκδικήσεως τοῦ ἀποζωομένου συζύγου :

Ὡ διαβάτα πρόσελθε μ' εὐλάβειαν καὶ φόβον
νὰ ἰδῃς ποῖος ἄφησε τὸν πρόσκαιρον τὸν κόσμον.

Σταυρίδου ὁ Νίκο βέησε εἶναι ἰδῶ θαμμένος.

Ἀναστενάζων τέθηκεν ὡς σφόδρα λυπημένος,

Καθότι πάσχωρ πρὺ καιροῦ εἶδε μὲ μέγαν πόνον

Πῶς ἡ φιλιότης οὗζυγος ἄλλον ἐπῆρε δρόμον·

Μὲ ἀδιαφορίαν τῆς εἰς Κῶρον ἱκατοῖκε,

Ἐνῶ ἰδῶ ὁ σύζυγος κόσμον ἐγκαταλείπει.

Τὰς ἐπιόρχους ὁ Θεὸς βεβαίως ἀνταμείβει

Καὶ τιμωρίαν ἱκανὴν αὐταῖς ἀνταποδίδει.

Τὸν τύμβον τοῦτον ζήτησεν ἡ θεῖα νὰ ποιήσῃ

Αἰσίαν δὲ τὴν μνήμην του θέλουσα νὰ ἀφήσῃ.

Πραγματικῶς τὴν ἀφῆσεν αἰσίαν ! Νομίζει κανεὶς ὅτι τὸ ἐπιτύμβιον ἐγράφη διὰ τὸν κ Δε Κάστρον !

Ἐφευρέθησαν ἐν μέσῃ Λαρίσῃ Ἑλληνες στρατιῶται ἀνυπόδητοι φυλακισθέντες κατόπιν διότι ἐτόλμησαν νὰ παρουσιασθῶσιν εἰς τὸν Ἀρχηγὸν νὰ ζητήσωσι ὑποδήματα.

Φαίνεται ἡ μετὰ τῶν Τούρκων ἀφομοίωσις θ' ἀρχίσῃ ἐπὶ τὰ πόδια.

Ἡ σεμνὴ τεργεσταία Κλειὼ ἐν τῷ τελευταίῳ φύλλῳ τῆς μᾶς ἀποκαλεῖ «πορνογράφους». Ἐπειδὴ ὅλοι οἱ ἀναγνώσται μας θ' ἀπορήσουν διατὶ μᾶς δίδεται ἡ ὀνομασία αὐτῇ, λύομεν τὴν ἀπορίαν τῶν ὑπενθυμίζοντες ὅτι ἐσχάτως ἀκόμη εἶχαμε γράψῃ περὶ Κλειῶς καὶ Ἡμέρας. Φαίνεται ὅτι ἡ πρώτη τοῦλάχιστον εἶναι ἐγγεγραμμένη εἰς τοὺς ἀστυνομικοὺς καταλόγους τῆς Τεργέστης.

Τίς τὸ ἐπίστευεν ; Ὅτι ὁ δυστυχὴς Μανώλης τοῦ Πειραιῶς, ὁ ἀναβὰς ἐπὶ κορυφῆς δένδρου ὅτε ὁ Βασιλεὺς ἀνέχωρει διὰ τὰς νέας ἐπαρχίας καὶ φωνήσας αὐτῷ, ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς ἐπισήμου ἀντιπολιτεύσεως καὶ τοῦ Αἰῶνος : «Βασιλεῦ, δὲν πρέπει νὰ ἀναχωρήσητε,» ἔμελλον ἀκριβῶς ἅμα τῇ ἐπιστροφῇ τοῦ Βασιλέως νὰ ψαρευθῇ νεκρὸς ἐκ τῶν πειραικῶν ὑδάτων ;

Τὴν μόνην λύπην πιστεύομεν ἦν ἡτθάνθη πνιγόμενος θάητο ὅτι ἀπέθανε . . . ἀντιβασιλικός.

Ἐγλαῖνε Μανώλη ! !

Ὁ Σύλλογος «Βύρων» μετ' ἐξειδικιασμένης εὐγενείας προσέκάλεσε πολλοὺς ὅπως λάβωσι τὸν κόπον νὰ δαπανήσῃ ἕκαστος τὸν προσκεκλημένον 500 φρ. ἵνα μεταβάς εἰς Μεσολόγγιον θαυμάσῃ τὰ ἐπὶ τοῦ ὑποβάθρου τοῦ ἀνδριάντος χρυσοῖς γλυφέντα γράμμασιν ὀνόματα τῶν μελῶν τοῦ προεδρείου.

Ἐπειδὴ ἐλάβομεν καὶ ἡμεῖς τοιοῦτο προσκλητήριον, ἀνταποδίδοντες τὴν εὐγένειαν, προσκαλοῦμεν ὅλα τὰ μέλη τοῦ συλλόγου νὰ κάμουν τὸ ταξίδιον τῆς Νέας Ὑόρκης, διὰ τὴν 22αν τοῦ προσεχοῦς Ἀπριλίου, ἡμέραν Κυριακὴν, ὅτε γίνεταί ἐναρξὶς τῆς Ἐκθέσεως τῶν Ἡλιδίων.

Ἐξ αὐθεντικῶν πληροφοριῶν διαβεβαιούμεν ὅτι καὶ αἱ δύο ἐκδόσεις τῶν αἰτιῶν τῆς μονομαχίας μεταξὺ τῶν δύο ἀντισυνταγματάρχων Κολοκοτρώνη καὶ Χατζηνώωννου—καὶ τὸ Βράλ' τὸ καπέλο δηλαδὴ καὶ τὸ Στραβοκούτταγμα εἶχοντο ἀληθείας. Ἐπὶ τῆς τραπέζης ἀντηλλάγησαν στραβοκουττάγματα, τὰ ὅποια ἐν τῇ μονομαχίᾳ, ἀν' ἐδοῆται τὸ ρεβόλβερ, ἡδύνατο νὰ μεταβληθῶσιν εἰς στραβοκατάγματα.

Ἀρχικὴ αἰτία τῶν λοξοβλεμμάτων εἶναι ἀρχαία ἔχθρα μεταξὺ τῶν δύο ἀξιωματικῶν ἀπὸ τῶν ναυπλιακῶν ἀκόμη, τοῦ Χατζηνώωννου ὡς γνωστὸν ὀθωνίζοντος καὶ τοῦ Κολοκοτρώνη ἐλευθεριάζοντος.

Ὡς ἐπεισόδιο ἀναφέρομεν ἐνταῦθα, ὅτι ὁ κ. Χατζηνώωννου ὅτε παρουσιάσθη εἰς τὸν Βασιλέα, μετὰ τὴν ὑπ' αὐτοῦ διαξαγωγὴν τῆς δωρεᾶς τῶν Κυπρίων ἡμιόνων ὑπὸ τῶν ἰδίων ὑπασπιστευόντος τοῦ κ. Κολοκοτρώνη, ἡ Α. Μ. πρώτην ἐρωτήσιν ἦν ἀπηύθυνε τῷ κ. Χατζηνώωννου, ἦν :

—Βίσηθ' Ἀγγλος ;

Μετὰ τὸ Στραβοκούτταγμα ἐπὶ τῆς Τραπέζης, ὁ Χατζηνώωννου μετὰ δύο ἄλλων ἀξιωματικῶν, νομίζοντες ὅτι ὁ Βασιλεὺς ἐξῆλθε τῆς αἰθούσης, ἐνῶ πράγματι δὲν εἶχεν ἐξέλθει, ἐκαπελλώθησαν.

Ὁ κ. Κολοκοτρώνης πάσχωρ ἐκ delirium capellens (κατὰ